

Úti beszámoló

J. Fekete Melinda

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Tovább a szemléletváltásban a Z generáció jövőjéért”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az Inlingua Edinburgh által szervezett Erasmus+ Teacher Training nevű kurzusról

2017. augusztus 20-szeptember 1.

2017. augusztus 20-án érkeztem Edinburgh-ba, repülővel, a bőröndöm nélkül. (A csomag később megkerült, és az ügyintézés módja igazolta számomra, hogy mindent összevetve talán megéri nem fapados légitársasággal utazni.)

Vendéglátóm kedvességét már ekkor megtapasztalhattam, ugyanis mindjárt elvitt bevásárolni a csomagom megérkezéséig szükséges holmikat, sőt, még azt is följánlotta, hogy kölcsönadja az ehhez szükséges pénzt. Köszönhetően az Erasmus nagylelkűségének, erre nem volt szükség.

Itt kell megemlítenem, hogy bár kétségtelenül kockázatot rejt magában, én mindenkinek nagyon tudnám javasolni a „homestay” típusú elszállásolást: számomra tökéletessé tette az élményt mindenféle szempontból: az étkezési és lakhatási szokások megismerése, autentikus helyi információk, bármikor és bármilyen kérdésben azonnal adódó segítség, egy potenciális új barátság kezdete, és persze az sem elhanyagolható, hogy így még napi néhány órában rá voltam „kényszerítve” a nyelvhasználatra.

Edinburgh nagyon szép és nagyon különleges város: van benne hegy és tenger, vár, történelem és kultúra bőségesen. Építészetileg egységes (ennek is köszönheti Világörökség státuszát), ami viszont nagyon megnehezítette számomra a tájékozódást: egy hétre volt szükségem ahhoz, hogy ne tévedjek el az iskolából hazafelé, és még az elem táruló látványt is tudjam élvezni.

Tömegközlekedés ugyan létezik, de egyáltalán nem érdemes használni, mivel tovább tart vele eljutni A-ból B-be, mint gyalog. Az eredmény: napi átlag 6-7km gyaloglás.

Tanfolyamom kéthetes volt, 12, a második héten 11 résztvevővel. (Olasz csoporttársunk távozott. Maradtak 3-an Svédországból – ők ugyanabból az iskolából érkeztek, 3-an Bulgáriából, szintén egy helyről, 2-en Németországból, és 1-1 résztvevő Szlovákiából és Észtországból.) Öten ismertük egymást egy korábbi mobilitásról, ami nagyban segítette a csapat összekovácsolódását, együttműködést, és nagyon természetes módon beszéltünk arról, hogy milyen módon szeretnénk a későbbiekben két- vagy többoldalú cserekapcsolatokat kialakítani. Egy kivétellel valamennyiünknek legalább az egyik szakja angol volt. Értelemszerűen a nyelvi szint meglehetősen magas volt. Az iskola működési rendjének megfelelően tanáraink cserélődtek. 9.30-tól általában 15.15-ig volt tanítás, egy óra ebédszünettel. Délelőttönként tematikus módszertani óráink, délután beszédgyakorlat volt. Ezután kezdődtek a kulturális programok, városnézés, múzeumlátogatás vagy kirándulás.

Bár szívesen töltöttük a szabadidőnket is együtt, a nagy távolságok és az elszállásolás módja miatt esténként kevés közös programunk volt. Ugyanakkor külön-külön is igyekeztünk a város által a nyári fesztivál idején kínálgató lehetőségeket kihasználni.

Magáról a képzésről elmondható, hogy kitűnő oktatóink voltak. Bár az én örömmel vettem volna kevesebb elméleti és több gyakorlati módszertant, még így is sok-sok jegyzettel és

ötlettel tértem haza. A kurzus teljes anyagát a 2 hét végén egy tollba épített pendrивon megkaptuk.

Az órák helyszíne az Inlingua edinburgh-i központja a belvárosban. Nem nevezném ideálisnak: Egy háromszintes valamikor lakóház 3. emeletén, kényelmetlen lépcsőkkel és kicsi termekkel. (Feltételezésem szerint azért is végeztünk olyan kevés gyakorlatot, mivel a termük annyira kicsi volt, ami a helyváltogatást szinte lehetetlenné, de legalábbis kínossá tette. Sajnos ez igaz volt a közösségi térként szolgáló szobára is, ahol szünetekben kávézni-teázni lehetett, valamint a 2 számítógépet és a nyomtatót használni. A számítógép-használatot megnehezítette, hogy az általam kevésbé ismert Apple rendszert használták, ráadásul a felületek gyakran spanyol nyelvűre voltak állítva, és az is sok idő volt, amire rájöttem, hogy hogyan kell ezen változtatni. És akkor a teljesen megbízhatatlan internetet nem is említettem, a többször az órákat is ellehetetlenítette.

A hétvégén, bár saját szervezésben és saját költségen, de mégis szinte az egész csoportunk kirándulni ment. Mind a felföldi, mind a Hadriánus falhoz tett autóbuszos kirándulásunk látványos és tanulságos volt. Idegenvezetőink szórakoztató stílusban, ugyanakkor rendkívül információ-gazdagon meséltek el (szinte) mindent, amit a skót tájról, hagyományokról és történelemről tudni kell.

Nagyon hálás vagyok a lehetőségért, hogy részt vehettem az Erasmus+ programon, elsősorban koordinátorainknak, Kis Évának és Gáspár Róbertnek a rengeteg munkáért. Úgy gondolom, hogy a tanári személyiség karbantartásában, a burnout megelőzésben, a szakmai megújulásban, a nyelvi kompetenciák fejlesztésében mással pótolhatatlanok az ilyen programok, nem is beszélve azokról a személyes kapcsolatokról, melyek ilyen módon épülnek, és a későbbiekben lehetővé teszik nemzetközi kapcsolataink intézményi szintű kiterjesztését.